

Οικουμενικός Πατριάρχης: «Ο κληρικός δεν ανήκει εις τον εαυτόν του, αλλά εις τον Χριστόν και τον αδελφόν»

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σε πανηγυρική ατμόσφαιρα το [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) τίμησε, την Πέμπτη, 6 Φεβρουαρίου, τη μνήμη του Ιερού Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως και ανιδρυτού της Ι. Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, όπου στεγάζεται και η ιστορική Θεολογική Σχολή.

Για πρώτη φορά μετά το κλείσιμο της Σχολής, το 1971, τελέστηκε Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Μονής, προεξάρχοντος του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες **Γέρων Δέρκων** κ. Απόστολος και **Σαράντα Εκκλησιών** κ. Ανδρέας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης **χειροτόνησε στον βαθμό του διακόνου** τον υποδιάκονο Φώτιο Πουλόπουλο, Θεολόγο και Αρχιτέκτονα, ο οποίος θα υπηρετεί στην Πατριαρχική Αυλή.

Εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς Σεβ. Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, Κρήνης κ. Κύριλλος, Πατριαρχικός Έξαρχος Μελίτης, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, και Σελευκείας κ. Θεόδωρος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αραβισσού κ. Κασσιανός και Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος, κληρικοί και μοναχοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η Γενική Γραμματέας Αποδήμου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας Ευγεν. κ. Μάιρα Μυρογιάννη, και πιστοί από τα Πριγκηπόννησα, την Πόλη και το εξωτερικό.

Ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία που πραγματοποίησε, αμέσως μετά, στην Αίθουσα Τελετών της Σχολής, αναφέρθηκε στον Ιερό Φώτιο, που τον 9ο αιώνα ίδρυσε τη Μονή, αλλά και στον μετέπειτα διάδοχό του αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη Γερμανό, που δημιούργησε το 1844, στον ίδιο χώρο, τη Θεολογική Σχολή. “Η Τροφός Σχολή απετέλει το θεολογικόν «επιτελικόν διεργαστήριο» της Μεγάλης Εκκλησίας”, τόνισε ο Παναγιώτατος και σε άλλο σημείο επεσήμανε ότι η Σχολή έδινε στους ιεροσπουδαστές της τα απαραίτητα εφόδια για τη διακονία της Εκκλησίας και μεταλαμπάδευε σε αυτούς το πνεύμα και το ήθος του Φαναρίου.

“Μόνιμον σημείον αναφοράς διά τους διδάσκοντας και διδασκομένους εις την Σχολήν ήτο ο Ιερός Φώτιος, ο γενναιότατος πρόμαχος του Οικουμενικού Θρόνου, ο ανυποχώρητος υπερασπιστής της Ορθοδοξίας και της κανονικής παραδόσεως, ο ισαπόστολος και μεγαλόπνοος ιεραπόστολος, ο Πρωτοασηκρήτης της Αυτοκρατορικής Αυλής και ικανώτατος διπλωμάτης, ο πολυίστωρ μύστης της αρχαίας ελληνικής πνευματικής παρακαταθήκης και των ελληνικών γραμμάτων, ο υσιπέτης θεολόγος και μέγας εκκλησιαστικός ανήρ, ο γνήσιος φορέυς και εκφραστής της συνοδικής ταυτότητος της Εκκλησίας και εργάτης των θείων ενταλμάτων, «ο της ορθοδοξούσης Οικουμένης αείζωος Πατριάρχης». Κορωνίς των πολλών αγώνων του και αναγνώρισις της προσφοράς και της καλής μαρτυρίας του είναι η Μεγάλη εν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος του 879/80, πρότυπον συνοδικής εργασίας και εκκλησιολογικής πληρότητος, η οποία ανεγνώρισεν ως κανονικήν την πρώτην εκλογήν αυτού εις Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως και έχει εγχαραχθή εις την συνείδησιν της Εκκλησίας ως «Η’ Οικουμενική».

Η μαρτυρία του Πατριάρχου Φωτίου περί συνοδικότητας διεκδικεί ιδιαίτεran επικαιρότητα λόγω της επετείου συμπληρώσεως 1700 ετών από της συγκλήσεως της Α΄ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου. Ο Ιερός Φώτιος τονίζει ότι «ο ιερός σύλλογος» των 318 θείων Αρχιερέων «εκράτυνε το αποστολικόν και θείον κήρυγμα», διακηρύξας «ομοούσιον, ομοφυή και συναίδιον τον Υιόν και Λόγον του Θεού τω γεγεννηκότι Πατρί, και της αυτής εξουσίας και κυριότητος» (Φωτίου, Επιστολαί, Η΄, Τι εστιν έργον άρχοντος, PG 102, 633). Περί δε του έργου των επτά Οικουμενικών Συνόδων σημειώνει ο φωτώνυμος Πατριάρχης τα εξής: «Αύτη της πίστεως ημών των Χριστιανών η καθαρά και αμώμητος ομολογία΄ αύτη της αχράντου και ειλικρινούς λατρείας ημών, και των περί αυτήν σεπτών μυστηρίων, η θεόσοφος μυσταγωγία΄ κατά ταύτην, μέχρι βίου δυσμών, και φρονούντες και πιστεύοντες και πολιτευόμενοι, προς την ανατολήν του νοητού ηλίου επειγόμεθα, της εκείθεν ανεσπέρου αυγής και λαμπρότητος τρανότερόν τε και τελειότερον απολαύσοντες... Τούτο γαρ των αποστόλων το κήρυγμα, τούτο των οικουμενικών συνόδων το φρόνημα» (ο.π., 656)."

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στη συνέχεια, απηύθυνε πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών προς τον νέο διάκονο:

"Αυτού του Αγίου και μεγάλου Πατριάρχου φέρεις το τίμιον όνομα, αγαπητέ διάκονε Φώτιε. Η θεμελιωθείσα υπ΄ αυτού Ιερά Μονή της Αγίας Τριάδος, ο ομώνυμος Ιερός Ναός και η Χαλκίτις Θεολογική Σχολή, η οποία προσβλέπει με χρηστάς ελπίδας εις την επαναλειτουργίαν της, θα παραμείνουν εις την μνήμην και την καρδίαν σου ως ο ιερός τόπος, όπου έλαβες την χάριν του πρώτου βαθμού της ιερωσύνης, καταστάς διάκονος του Κυρίου και του λαού Αυτού, κληρικός της κατ΄ εξοχήν διακονικής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας. Ο Οικουμενικός Θρόνος, εν τη διαδρομή της ιστορίας, «ουδέν άλλο υπήρξεν ή διακονίας Καθέδρα», όπως έλεγεν ο πνευματικός ημών πατήρ, μακαριστός Μητροπολίτης Χαλκηδόνας Μελίτων, εις κήρυγμά του κατά την χειροτονίαν διακόνου, υπενθυμίσας εις τον χειροτονούμενον και τα εξής έξοχα: «Αν και κατά πόσον θα σε τιμήσωσιν οι άνθρωποι, τούτο είναι άγνωστον και αβέβαιον. Εν μόνον είναι βέβαιον, ότι εάν πιστώς διακονήσης τω Χριστώ, και διακονήσης εν τη ταυτοπροσωπήσει Του προς τον ελάχιστον άνθρωπον, τον αδελφόν Του, τότε θα σε τιμήση ο Πατήρ: "Εάν τις εμοί διακονή, τιμήσει αυτόν ο Πατήρ" (Ιωάν. ιβ΄, 26). Αύτη είναι η βεβαία και οριστική της διακονίας σου δικαίωσις». (Χαλκηδόνια, σ. 51 και 52.)

Όλα τα μέλη του ιερού κλήρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, από τον Πατριάρχην μέχρι τον νεοχειροτονηθέντα διάκονον, έχομεν κοινήν θεώρησιν της ταυτότητος και της ιεράς αποστολής μας, είμεθα φορείς του αυτού πνεύματος.

Γνωρίζομεν το ύψος και την ευθύνην του λειτουργήματος του καλού εργάτου του αμπελώνος του Χριστού, που είναι συνδεδεμένα ουσιαστικώς με θυσιαστικόν ήθος, με ετοιμότητα διά απροϋπόθετον προσφοράν, με αφιέρωσιν ψυχή τε και σώματι εις το κοινόν χρέος.

Ο κληρικός δεν ανήκει εις τον εαυτόν του, αλλά εις τον Χριστόν και τον αδελφόν. Ο αδελφός μας είναι πάντοτε ο συγκεκριμένος άνθρωπος και όχι μία απρόσωπος και αφηρημένη μονάς της ανθρωπότητας. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μας εκάλεσε να γινώμεθα «πλησίον» προς κάθε άνθρωπον ο οποίος έχει ανάγκην της συμπαράστασώς μας και κατωνόμασεν ως κριτήριον της σωτηρίας ή απωλείας μας το πως της συμπεριφοράς μας προς τον «πεινώντα, διψώντα, ξένον, γυμνόν, ασθενή ή εν φυλακή» αδελφόν, με τον οποίον ταυτίζεται ο ίδιος. Αυτή η απόλυτος προτεραιότης της αγάπης κατέστησε τον Χριστιανισμόν την μεγαλυτέραν αξιολογικήν επανάστασιν εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος, η οποία προκαλεί θαυμασμόν ακόμη και εις τους αγνωστικιστάς και τους αρνητάς της πίστεως.

Σκεπτόμεθα την στιγμήν αυτήν, ότι η διακονία της Εκκλησίας είναι μία οικοδομή ενός κτηρίου, η οποία απαιτεί από όλους τους συμμετέχοντας και μοχθούντας πλήρη αφιέρωσιν εις τον κοινόν στόχον και προσεκτικόν συντονισμόν. Η έκβασις του όλου εγχειρήματος εξαρτάται από την κοινήν προσπάθειαν, αλλά και από την ποιότητα της συμβολής εκάστου. Πάντοτε, βεβαίως, ο καλών είναι ο Κύριος, ο αεί ενεργών εν ημίν «και το θέλγειν και το ενεργείν υπέρ της ευδοκίας» (Φιλιπ. β', 13). Το «εφ' ημίν» είναι η αποδοχή της θείας δωρεάς και η προσπάθεια να διαφυλάξωμεν και να πολλαπλασιάσωμεν το χάρισμα, τρέχοντες «δι' υπομονής τον προκείμενον ημίν αγώνα», αεί «αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν» (Εβρ. ιβ', 2)."

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Πατριάρχης επεσήμανε τα εξής:

“Η **καλή θεολογική κατάρτισις**, η οποία πρέπει συνεχώς να εμπλουτίζεται δι' ενδελεχούς μελέτης, ομού μετά της πλήρους αφιερώσεως εις τον Χριστόν και την διακονίαν του λαού Του, αποτελούν διά τον κληρικόν την πνευματικήν πανοπλίαν εις τον καλόν αγώνα εκπληρώσεως της αγίας αποστολής του. Η Εκκλησία έχει ανάγκην κληρικών ευσεβών και ευφύων, πιστών εις την άνωθεν κλήσιν και εις την παράδοσιν της Εκκλησίας, με ορθόδοξον φρόνημα και με σύγχρονον πνεύμα, με οξύ αισθητήριον διά το καθήκον και με ενσυναίσθησιν προς τον άνθρωπον, «υπέρ ου Χριστός απέθανεν».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Πρόεδρο και τα μέλη της Εφορείας της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, καθώς και προς τον Ηγούμενο αυτής και την περί αυτόν

Μοναστική Αδελφότητα και τους λαϊκούς συνεργάτες του για το έργο που επιτελούν.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησαν ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Αραβισσού κ. Κασσιανός, Ηγούμενος της Μονής, ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Πρόεδρος της Εφορείας της Μονής, και ο νέος Πατριαρχικός διάκονος Ιερολ. κ. Φώτιος Πουλόπουλος, ο οποίος πραγματοποίησε την ομιλία της χειροτονίας του.

Πατριαρχικό Τρισάγιο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Ηρακλείας Φώτιο

Κατερχόμενος από τη Χάλκη, το απόγευμα της Πέμπτης, 6 Φεβρουαρίου 2025, ο Παναγιώτατος μετέβη στο Κοιμητήριο του Αγίου Ιγνατίου Χαλκηδόνας και τέλεσε Τρισάγιο προ του τάφου του μακαριστού Μητροπολίτου Ηρακλείας Φωτίου, του από Ίμβρου και Τενέδου, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής αυτού, δεηθείς και για τον συγγενή του από την Ίμβρο, Αρχιμ. Φώτιο Γεωργιάδη, ιερατεύσαντα επί σειράν ετών και κοιμηθέντα στη Ρουμανία.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

Οι φωτογραφίες από το Τρισάγιο στον μακαριστό Μητροπολίτη Ηρακλείας προέρχονται από την Ι.Μ.Χαλκηδόνας

